

Full diocesà

5 de novembre del 2017

p5 – Novembre: cadena de pregària per les vocacions

p6 – Manifest per a la Jornada Mundial del Treball Digne

AMB TU, SOM UNA GRAN FAMÍLIA

**DIA DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA
JORNADA DE GERMANOR 2017**

«Tothom qui s'enaltirà serà humiliat, però tothom qui s'humiliarà serà enaltit»

Diumenge XXXI durant l'any / Cicle A

Lectura de la profecia de Malaquies

Jo sóc el rei dels reis, diu el Senyor de l'univers, i tots els pobles reverencien el meu nom. I ara, sacerdots, us adverteixo que si no feu cas de mi, si no esteu atents a honorar el meu nom, us trauré el poder de beneir. Vosaltres heu abandonat el camí dret i, en veure com jutjàveu, molts s'han allunyat. Heu violat l'aliança que jo havia fet amb Leví, diu el Senyor de l'univers. Per això, jo faré que tot el poble s'entia, tal com vosaltres ho heu fet amb mi, per no haver seguit els meus camins i haver jutjat amb parcialitat. No tenim tots un mateix pare? No ens ha creat el mateix Déu? Per què som deslleials els uns amb els altres i violem així l'aliança dels nostres pares?

(1, 14b-2, 2b.8-10)

Salm responsorial

Guardeu-me en pau als vostres braços, Senyor.

(Salm 130)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

Germans, entre vosaltres ens férem amables com les mares quan acaronen els seus fills. Així, amb el desig de guanyar-vos, no solament us volíem fer participar de la bona nova de Déu, sinó que us hauríem donat fins i tot les nostres pròpies vides, de tant que us vau fer estimar. Ja recordeu, germans, com era el nostre esforç i el nostre cansament: per no ser una càrrega a ningú, treballàvem nit i dia, mentre us anunciàvem la bona nova de Déu. I ara no deixem mai de donar gràcies a Déu, recordant que, quan rebéreu de nosaltres la paraula de Déu, l'acollíreu com allò que és de veritat: no paraula d'homes, sinó paraula de Déu, que treballa eficaçment en vosaltres, els qui heu cregut.

(2, 7b-9. 13)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué a la gent i als deixebles: «Els mestres de la Llei i els fariseus us parlen des de la càtedra de Moisès: compliu i observeu tot el que us manen, però no feu com ells, perquè diuen i no fan. Preparen farcells pesadíssims i els carreguen a les espatlles dels altres, però ells no volen ni moure'ls amb el dit. En tot obren per fer-se veu-

re de la gent. Per això es fan ben grosses les filactèries, i les borles, ben llargues; els agrada d'ocupar els primers llocs a taula i els primers seients a les sinagogues, i que la gent els saludi a les places i els doni el nom de rabí, o sigui 'mestre'. Però vosaltres no us heu de fer dir mestres, perquè, de mestre, només en teniu un, i tots vosaltres sou germans; ni heu de donar a ningú el nom de pare aquí a la terra, perquè, de pare, només en teniu un, que és el del cel; ni us heu de fer dir guies, perquè, de guia, només en teniu un, que és el Crist. El més important de vosaltres ha de ser servidor vostre. Tothom qui s'enaltirà serà humiliat, però tothom qui s'humiliarà serà enaltit.»

(23, 1-12)

«Quan rebéreu de nosaltres la paraula de Déu, l'acollíreu com allò que és de veritat: no paraula d'homes, sinó paraula de Déu»

Importa tant el com que el què

Jean Hakolimana, prev.

L'evangeli d'avui retrata un dels corrents religiosos que més va marcar el judaisme: el dels fariseus. És una llàstima que el llenguatge tingui gravat el fariseisme com un cau d'hipòcrites, tramposos i mentiders. En realitat, van ser gent compromesa amb la Llei de Moisès, gent honorada molt més del que els reconeix la memòria col·lectiva. Pel seu compromís, van liderar la fe jueva en els moments crítics de la seva història. Primer, van aconseguir unir el poble de Déu de la diàspora, lluny del Temple i de la pàtria, aglutinat entorn de la Torà com a camí de trobament amb Jahvè. Segles més tard, van tornar a liderar l'operació salvament del judaisme, després de l'ensurt majúscul que va suposar la destrucció del Temple l'any 70. Tot i això, Jesús els critica durament per la seva actitud: *En tot obren per fer-se veure de la gent.*

Assumir el lideratge amb humilitat i discreció continua essent una assignatura pendent, per als humans en general i per als creients en particular. Uns quants passos encertats, uns grans de sorra d'èxit ens propulsen en una altra dimensió, on la nostra pròpia persona es converteix en centre i la resta passa a segon pla. L'evangeli ens convida sempre a aquest exercici d'humilitat per a poder anunciar la paraula de Déu sense fer-li ombra. Només amb aquest marge de discreció podem permetre que actuï amb eficàcia al marge de les nostres persones, *com allò que és de veritat: no paraula d'homes, sinó paraula de Déu.* El que de debò importa i ens fa bons ministres de Jesús és la capacitat d'afrontar les incerteses amb esperança i l'èxit amb humilitat. Aquí es mesura un veritable lideratge, tant de fariseus com de no fariseus.

La imatge

Com aleshores els mestres de la Llei, també avui és comú allò de «aixequem-nos i aneu-hi». Dir als altres què han de fer sense explicar-ho, sense dialogar, i amb advertiments de sancions greus. O bé manar-los què han de fer sense que l'exemple del mestre vagi al davant, obrint camí. Coneixem la manera d'ensenyar de Jesús: exigent, però no proposa res que ell no hagi fet primer.

Annàs i Caifàs (1886). Tissot

Lit. hores: Setmana III

6 dilluns

—Sant Sever, bisbe i màrtir (s.VII)
—Sant Lleonard, monjo (*559)
Romans 11,29-36 / Salm 68 /
Lluc 14,12-14

7 dimarts

—Sant Ernest, bisbe (*1148)
—Sant Fortià màrtir
—Beat Francesc Palau (1811-1872)
Romans 12,5-16a / Salm 130 /
Lluc 14,15-24

8 dimecres

—Sant Godofred, bisbe (1066-1115)
Romans 13,8-10 / Salm 111 /
Lluc 14,25-33

9 dijous

—Sant Teodor, màrtir (*304)
Ezequiel 47,1-2.8-9.12 / Salm 45 /
Joan 2,13-22

10 divendres

—Dedicació de la Catedral de Solsona
—Sant Lleó el Gran, papa i doctor de l'Església (s.V)
—Sant Andreu Avel·lí, (1521-1608)
Romans 15,14-21 / Salm 97 /
Lluc 16,1-8

11 dissabte

—Sant Martí de Tours, bisbe (*397)
Romans 16,3-9.16.22-27 / Salm 144 /
Lluc 16,9-15

12 diumenge XXXII de durant l'any / Cicle A

—Sant Josafat, bisbe (1580-1623)
—Sant Emilià, prevere (*574)
Saviesa 6,12-16 / Salm 62 / 1 Tessa-
lonicencs 4,13-18 / Mateu 25,1-13

Els nous beats fills de la nostra diòcesi (V)

Beatificacions de màrtirs claretians (21 d'octubre) i vicencians (11 de novembre)

Josep Reixach

Nasqué a Vilanova de Sau el 13 de juny de 1865. Va ser confirmat per Antoni Maria Claret, que ja havia fundat els Missiònars del Cor de Maria.

Va estudiar al seminari que els claretians tenien a Barbastre, per a després passar al noviciat de Vic. Professà com a claretià el 10 de novembre de 1881, demanant permís perquè tenia un any menys que l'edat mínima.

En 1889 fou ordenat sacerdot a Barcelona. Fou destinat, en diferents etapes, a Solsona, Santo Domingo de la Calzada, Bilbao, Lleida, Olesa, Alagón i Barbastre. A Sabadell l'agafà la revolució de 1936. Allà fou detingut i martiritzat, essent el primer màrtir de la ciutat.

Josep Claveria

Nasqué a Vic el 29 d'agost de 1875. El seu pare era pagès.

Entrà en la congregació claretiana per tal de ser germà coadjutor, fent el preceptiu postulantat. Professà el 3 de novembre de 1901.

Exercí de sagristà a les cases de Cervera i Sabadell. Era molt acurat i puntual en les funcions litúrgiques.

En la darrera ciutat esmentada el va agafar la revolució. S'amagà en un asil, però fou empresonat i, finalment, afusellat a la carretera de Castellar del Vallès, el 4 de setembre de 1936.

Miquel Codina

Nasqué el 8 de novembre de 1909 a Artés. Ingressà en la congregació claretiana el 31 d'agost de 1926.

Fou ordenat sacerdot a Cervera el 26 de maig de 1934.

Allí mateix fou nomenat professor d'Introducció a la Sagrada Escriptura.

Arribà a Vic el 18 de juliol de 1936. Es refugià a casa d'un canonge i després a la masia Vivet de Taradell, on passà diverses setmanes.

Allà a principis d'octubre fou detingut i afusellat a la carretera de Barcelona, al terme municipal de Malla.

Joan Codinach

Nasqué el 28 de maig de 1872 a Mura.

Realitzà els estudis d'humanitats i filosofia al Seminari de Vic i de teologia al de Barcelona. Fou ordenat sacerdot el 12 de juny de 1897 i immediatament nomenat vicari d'Esparreguera. Fou destinat a Sant Boi de Llobregat, a Badalona i, posteriorment, a Sant Joan de Gràcia, on li va sorgir la vocació de missioner, car no se sentia satisfet amb la vida parroquial. Passà pel noviciat dels claretians i professà en 1907. Transcorregué uns anys missionant a Chocó (Colòmbia), però retornà per motius de salut. Fou destinat a Berga i després a Vic. Tenia un caràcter molt difícil, excèntric. Fou martiritzat amb el P. Miquel Codina.

Cadena de pregària per les vocacions

Redacció

Un any més, la Delegació Diocesana de Pastoral Vocacional del bisbat de Vic es vol unir a la «Cadena de pregària per les vocacions» organitzada a nivell de les deu diòcesis amb seu a Catalunya. Es pretén que durant tots els dies i totes les hores del mes de novembre hi hagi persones o grups pregant per les vocacions, formant així una cadena ininterrompuda de pregària.

A la nostra diòcesi de Vic li correspon d'organitzar-ho els següents dies: el dimarts 7, el dilluns 17 i el dijous 27 de novembre (les vint-i-quatre hores del dia).

Informe, si us plau, de les vostres possibilitats per a poder elaborar una bona graella horària adreçant-vos a Mn. Jaume Casamitjana (tel. 656 366 337) o per correu electrònic (jaumecasamitjana@hotmail.com).

Trobareu el material a les vostres parròquies, com també a la pàgina www.cadenadepregaria.cat.

Tant de bo que aquesta cadena de pregària doni un nou impuls a la pastoral vocacional de les diòcesis de Catalunya i, en particular, a la nostra de Vic.

Moltes gràcies!

JOVE A TÚ ET DIC... AIXECA'TI

7, 17 i 27 NOVEMBRE

Inscriu-te a:
www.cadenadepregaria.cat
jaumecasamitjana@hotmail.com
656 366 337

Indica el dia i l'hora a la qual t'afegiràs a la pregària

Prega 1 hora per les vocacions

Delegació de Pastoral Vocacional

BISBAT DE VIC

La creu de Sant Joan de les Abadesses

La creu de Sant Joan de les Abadesses ha tingut sempre a la vista el tresor que representen els seus materials preciosos: l'argent daurat i els meravellosos esmalts. Però també custodiava altres tresors fins fa poc invisibles, que més que materials són espirituals. Durant les accions de conservació-restauració dutes a terme els anys 2015-2016, es van descobrir dins els medallons superior i inferior petits conjunts de relíquies embolcallats en teixits antics, un d'ells decorat amb un bell motiu d'ocells d'ascendència oriental.

L'exposició-dossier «El tresor ocult. La creu de Sant Joan de les Abadesses», que es pot veure fins al 25 de febrer al Museu Episcopal, a més de donar a conèixer aquestes espectaculars novetats, presenta la creu de Sant Joan, una de les primeres obres importants de l'orfèbreria gòtica catalana, en les seves dimensions artística, funcional i tècnica.

El tresor ocult

La creu de Sant Joan de les Abadesses

Jornada Mundial pel Treball Digne: manifest

Càritas Diocesana

A tot el món, l'atur, la subocupació i el treball precari tenen un gran impacte negatiu en la vida de milions de treballadors i treballadores i les seves famílies, agreujant la pobresa i l'exclusió social.

En aquest context, és necessari reiterar que el treball és un dret fonamental de tota persona, vinculat a la dignitat humana. El treball no és tan sols una font d'ingressos, sinó que és un bé per a la persona.

Considerem una exigència ètica irrenunciable el respecte dels drets dels treballadors, que es fonamenten en la naturalesa de la persona humana i en la seva dignitat transcendent: remuneració justa, descans, seguretat i salut, integritat moral, adequada protecció social per a la vellesa, la malaltia, els accidents i l'atur, drets de reunió, associació, vaga i negociació col·lectiva.

És per tot això que reivindicuem:

—Una societat que tingui com a objectiu prioritari un treball

digne per a tothom, que faciliti l'autonomia i la disponibilitat de recursos suficients per a la materialització dels projectes de vida individual i familiar.

—Una valoració de l'ocupació tant des del punt de vista quantitatiu com qualitatiu, perquè ambdues perspectives són igualment importants per a poder garantir el benestar i el desenvolupament de les persones.

—Una recuperació econòmica acompanyada per la creació d'ocupació suficient que redueixi la taxa d'atur de forma ràpida i sostinguda fins a nivells anteriors als dels inicis de la crisi i, fins i tot, inferiors.

—Una millora de la protecció social que disminueixi al màxim el nombre de persones sense cap mena de cobertura, sobretot d'aquelles que han perdut l'ocupació i els costa reincorporar-se al mercat de treball, evitant que formin part d'una pobresa i exclusió social que es presenten com a estructurals.

L'article

Llibertat: renúncia i compromís

Josep Maria Rovira Marsal

Un pare m'explicava la seva intervenció davant una viscuda situació familiar. Un fill seu, de quinze anys, va demanar-li unes sabatilles esportives, d'aquestes de marca que tenen un cost de bastants euros. El pare hauria pogut contestar senzillament que no, incidint, potser, en l'educació de la sobrietat o l'obediència, o hauria pogut contestar que sí, amb la qual cosa no hauria educat probablement gens. Però no va fer ni una cosa ni l'altra. Era a finals de juny i va proposar-li que treballés durant el mes de juliol en una feineta eventual que li proporcionaria els diners suficients per a cobrir aquella despesa. Va treballar matins i tardes i en acabar el mes va cobrar més del doble del que costaven les sabatilles. El pare, en arribar a aquest punt, em va fer la pregunta: «A veure si saps de quin preu es va comprar el meu noi les sabatilles esportives?» Ho vaig endevinar a la primera i segur que vosaltres també: se les va comprar d'un preu notablement inferior al previst inicialment.

Aquest pare en la seva actuació penso que va incidir de manera senzilla però efectiva en l'educació de la llibertat. Hem de donar la noció correcta de llibertat als nostres fills. La llibertat per a un adolescent és moltes vegades no tenir límits en els seus desitjos i els hem d'explicar, els hem de fer veure que això no és així, que la llibertat ben entesa és allò que ens porta a escollir el bé, que la nostra llibertat s'acaba on comença la dels altres i, també, que, entenent la llibertat com a capacitat d'elecció, aquesta ha d'anar acompanyada sempre de renúncia i compromís. I hauré d'explicar-los que és així, encara que els pugui semblar una contradicció.

Quan exercim la capacitat d'elecció, automàticament exercim la capacitat de renúncia. Si escollim veure una pel·lícula renunciem a veure el futbol que fan al mateix moment, i si escollim comprar-nos un electrodomèstic, renunciem, potser, a anar de viatge per les vacances... La vida familiar, per sort o per desgràcia, ens dóna moltes oportunitats per a ensenyar-ho.

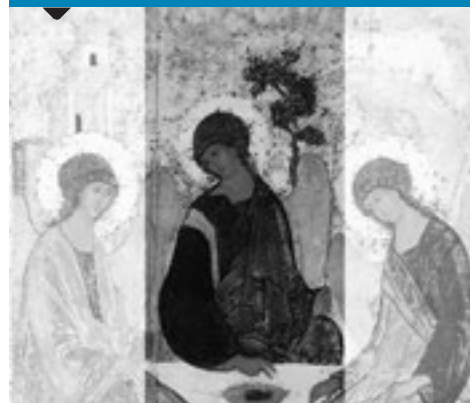
Si una nena ha triat d'anar a classes de guitarra el dissabte a la tarda, es compromet amb això i no val faltar-hi perquè fan una pel·lícula interessant a la televisió o hi ha un pla millor a fer. Moltes vegades aquesta capacitat de compromís està relacionada amb la de renúncia. Quan una cosa ha costat, es valora, i com més renúncia ha suposat la seva elecció, més es valora i més un s'hi compromet. Hem d'aprofitar les ocasions que ens dóna el dia a dia per a ensenyar als nostres fills que l'exercici de la llibertat comporta sempre renúncia i compromís. Així els prepararem per a fer un bon ús de la seva llibertat; els ajudarem a ser veritablement lliures i a governar, per tant, la seva vida.

El llibre

Viatge al cor de la fe

Núria Ferret

CPL, 160 pp.

Amb aquesta proposta d'un itinerari o viatge als punts més medul·lars de la fe cristiana, l'autora, experta en pedagogia i en la comunicació de la fe, segueix el fil d'una ficció narrativa, molt enginyosa i d'atractiva lectura que amb, amb un relat epistolar molt amè, ens va presentant una selecció de textos bíblics, litúrgics, patristics i de la tradició eclesial que dóna com a resultat l'articulació d'un recull molt pedagògic i catequètic. N'hi ha versió en català i en castellà.

Tot comença amb un suposat viatge intergalàctic de la protagonista, atea, programat per uns alienígenes amb l'objectiu de conèixer les creences de l'Església catòlica per tal d'erradicar-les. Aquest «viatge intergalàctic» és el recurs literari que ens servirà de fil conductor per a fer una aproximació a la fe en Jesucrist des de la perspectiva d'un desconeixement absolut de la cultura cristiana.

Glossa

Mirada agraïda

Romà Casanova, bisbe de Vic

St. Pere de Ferrerons

Segles de cristianisme han fet possible una realitat de cultura cristiana. Una mirada no pas molt profunda, ja ens fa veure signes d'aquesta cultura: festes, celebracions, noms, edificis, institucions, música, art... Negar aquest fet seria negar l'evidència. El sant pare Francesc en *Evangelii gaudium* reflexiona sobre aquesta realitat valorant-la positivament: «Una mirada de fe sobre la realitat no pot deixar de reconèixer el que sembla l'Esperit Sant. Seria desconfiar de la seva acció lliure i generosa pensar que no hi ha autèntics valors cristians allà on una gran part de la població ha rebut el baptisme i expressa la seva fe i la seva solidaritat fraterna de múltiples maneres... No convé ignorar la tremenda importància que té una cultura marcada per la fe, perquè aquesta cultura evangelitzada, més enllà dels seus límits, té molts més recursos que una mera suma de creients enfront dels combats del secularisme actual... I això s'ha de reconèixer amb una mirada agraïda» (68).

Aquesta mirada agraïda és la que som convidats a fer tots nosaltres en aquest curs pastoral. Hem de ser capaços de mirar amb profunditat per descobrir les arrels cristianes de tantes i tantes realitats de la nostra cultura. Ens pot passar

que hi estiguem tan acostumats que no donem importància ni valor al que vivim de manera quotidiana; però si ens parem a contemplar-ho sense presses ens adonarem de la raó de la seva existència i dels béns que ens aporten. Us convido a fer-ho personalment, però també amb els altres, tant a casa com en la família i les amistats i en els grups de formació.

En aquests moments, en què la fe cristiana va deixant de tenir el lloc que li pertoca en el cor de les persones, és bo de parar-nos per a reflexionar sobre el que la fe cristiana ens aporta en el dia a dia, fent possible una manera de viure, una cultura pròpia. Temps a venir, quan realitats evidents encara en aquests moments, en què, com un tren que, tot i haver parat les seves màquines, encara va avançant, vagin desapareixent, ens adonarem del que la fe cristiana aportava a la cultura. El respecte a la llibertat de les persones, la dignitat de tota persona, l'estima per la vida humana, la cura de la creació, el perdó i la misericòrdia, la caritat sense fronteres, aquestes realitats, entre altres, tenen arrel cristiana, tenen el seu fonament en la paternitat de Déu sobre tots els homes i la salvació de Crist, rostre de la misericòrdia del Pare.

